

این آب آشامیدنی نیست! | وودی آلن | نکار شاطریان |

چاپ چهارم |

| فهرست |

| شخصیت‌های نهایی | ۱۷ |

| خلاصه‌ی صحنه | ۱۹ |

| پرده‌ی اول | ۱۱۱ |

| پرده‌ی دوم | ۱۱۰۳ |

| توضیحات صحنه و لباس | ۱۱۶۵ |

| پرده‌ی اول |

| صحنه‌ی ۱ |

پیش از بالا رفتن پرده: نور فضا کم می‌شود و آهنگی همچون سرود ملی کشوری در اروپای مرکزی به گوش می‌رسد، بسیار نظامی و باشکوه و رسمی. پس از ترجیع‌بند، ریتم آهنگ تند می‌شود و سرعتش به هم می‌ریزد و حالتی یکنواخت پیدا می‌کند.

صحنه: چراغ‌ها خاموش می‌شود و پرده بالا می‌رود. موقعیت، سفارتخانه‌ی امریکا در کشوری کوچک پشت پرده آهنین، جایی در اروپای شرقی است. عمارت بسیار کوچک اما باظرافت و خیره‌کننده‌ای به سبک اروپای شرقی است که بسیار باسلیقه چیده شده است. دیوارها به زیبایی روکش چوبی و آینه‌کاری شده‌اند. چلچراغ‌ها خیره‌کننده‌اند. در انتهای صحنه دو اتاق بزرگ قرار دارد.

اتاق سمت چپ به راهرویی به طبقه‌ی بالا منتهی می‌شود که قابل رؤیت است. اتاق سمت راست به ورودی اصلی ساختمان ختم می‌شود که دیده نمی‌شوند. وقتی کسی وارد می‌شود، احتمالاً در قسمت پذیرش آقای مبادی آدابی از پشت میز به او خوش آمد می‌گوید و بسته به کاری که دارد، به یکی از اتاق‌ها هدایت می‌شود. اتاق موردنظر ما، چون هیچ عنوان بهتری برایش سراغ نداریم، اتاق اصلی نام دارد. اتاق‌های دیگری نیز هستند، مانند سالن نمایش کوچکی در طبقه‌ی دوم با پرتره‌ی بزرگ و باشکوهی از رئیس‌جمهور ایالات متحده و نیز چندین اتاق کوچک در طبقه‌ی اول که از آن‌ها برای بایگانی استفاده می‌شود، همین‌طور یک دفتر بازرگانی کوچک برای سفیر و یکی نیز برای دستیارش و احتمالاً یک اتاق دخانیات با چیدمانی باسلیقه یا یک اتاق کنفرانس، اما مرکز ساختمان همین اتاق اصلی است. اینجا مقامات بلندپایه با هم بحث می‌کنند، گپ می‌زنند، نوشیدنی می‌نوشند، نقشه می‌کشند، مذاکره می‌کنند، و مراسم یا مهمانی‌های کوچک در همین اتاق اصلی برگزار می‌شود، هر چند میهمانان در ساختمان به راه می‌افتند و به اتاق‌های دیگر نیز می‌روند. این ساختمان با همان ظرافت اندکی که می‌توان در اتاق‌های کاخ سفید مانند اتاق آبی یا اتاق قرمز یافت، چیده شده است؛ با